

דברי קשר לתכנית מס' 113 בסידרה "אופוס 50" – מוסיקה מן המסד, כיאת מיכל כהן

שבת 25/8/07 בשעה 17:00, 100 שנה להולדת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ

לקריין: לתשומת לב! ניתן לגלוש במידת הצורך מספר דקות לתכנית הבאה.

קול המוסיקה השעה חמש

אות התכנית, מוסיקה ומלל - 00:40 דק'. (נמצא במחשב במגירת אותות תכניות

"אופוס – פתיחה").

למאזינינו שבת שלום. לפניכם תכנית נוספת פסידרה המיוחדת ליצירותיהם של מלחינים מניחי היסוד
במוסיקה הישראלית. היום מיוחדת תכניתנו למלחין אחד, מן החשובים שבמלחיני הדור הראשון במוסיקה
הישראלית - אלכסנדר אוריה בוסקוביץ' שבחודש זה מלאו מאה שנים להולדתו. נשמע מבחר מיצירותיו
שבוצעו במשך השנים;
לפסנתר; "שיר המעלות" לתזמורת;
ישראל; "עדיים" לחליל ולתזמורת; ואת הקונצ'רטו לכינור ולתזמורת בשיחזור ועריכה של מיכאל
וולפה. מן האולפן מאחלים לכם האזנה מהנה העורכת מיכל פהן, טכנאית השידור, והמגיש/ה.....

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ', מלחין, הוגה דעות, מחנך ומבקר מוסיקה נולד בקלוא, טרנסילבניה, באוגוסט
1907, וגדל בסביבה שהייתה ספוגה פמסורת יהודית ובתרבות אירופית גם יחד. את לימודי המוסיקה
המשיך בוינה ובפריס שם למד אצל טובי המורים. עם סיום לימודיו חזר לעיר הולדתו ושם בנוסף
לפעילותו כמלחין וכפסנתרן ניצח על האופרה הלאומית ויסד תזמורת סימפונית.
בשנת 1938 הוזמן בוסקוביץ' לארץ על ידי התזמורת הסימפונית הארצ ישראלית (לימים הפילהרמונית
הישראלית) לרגל ביצוע בכורה פתומרת של יצירתו "שרשרת הזהב", פניצוהו של המאסטר הדגול
איסאי דוברובן. המפגש עם הארץ הניעו לעלות ולקבוע בה את מושבו. חבלי הקליטה של ההגירה
והעקירה מן התרבות האירופית, יחד עם המפגש עם יהודים מעדות שונות ומסורות מוסיקאליות מקומיות,
הניעו את בוסקוביץ' לחיפוש אינטנסיבי אחרי משמעות חדשה פיצירתו פמגמה להשתלב פאופן מירבי
בנוף הפיזי והאנושי של המולדת החדשה. פור ההיתוך התרבותי - אנושי היה בעל דינאמיות עצומה ויצר
אוירה ייחודית שהפרתה את בוסקוביץ' כאמן יוצר.

המוסיקה והריקודים של המזרח ובעיקר הפולקלור העשיר של יהודי תימן, היו עבור המלחין פאוצר בלגם: כלים חדשים, סולמות אחרים, התנ"ך ובעיקר הטקסטים הפיוטיים של "מהילים" ו"שיר השירים". טעמי המקרא והשפה העברית. כל אלה יצרו עבורו את ההמשכיות ההסטורית בין מורשת האבות והתרשגות ההווה, והיו לו למקור השראה בלתי-נדלה. מתוך תחושה של יצירת הווה חדש "פאן ועכשיו" שיש לתת לו בטוי מובהק במוסיקה.

ומתוך תחושת אחריות היסטורית, חתר בלי הרף להשגת סינתזה בין הישן לחדש, בין המסורות המוסיקאליות היהודיות ואלה של התושבים המקומיים, הערבים והפדואים. פוסקוביץ' השקיע מאמצים רבים ביצירת שפה מוסיקאלית חדשה אשר תהווה חלק בלתי נפרד מן המציאות החדשה, וסגנון כתיבה הולם הממזג את טכניקות הכתיבה המערבית באלה של המזרח. הכרתו ואמונתו העזה בחדשיות העצומה של שילוב זה, הובילו אותו למטמורפוזת בשיפתו המוסיקאלית ולגיב שאותו כינה "הסגנון המזרחי-י-מיכוני". פוסקוביץ' היה אידיאולוג אדוק של זרם משמעותי זה במוסיקה של שנות הארבעים והחמישים בארץ. אלפסנדר אריה פוסקוביץ' נפטר בתל-אביב בשנת 1964.

נפתח את תכניתנו ב"סוויטה זעירה לתזמורת" יצירה משנת 1956. הסוויטה מבוססת על "אלפום לבני הנעורים" - יצירה לפסנתר מ-1945 שעובדה להרפב תזמורתי קטן. פתכניה המוסיקאליים קשורה היצירה ל"סוויטה שמית" מיצירות המפתח של פוסקוביץ'. עיבוד המרכיבים האופייניים למוסיקה המזרחית נעשה תוך שילוב בין קטעים מלודיים ושרשרת מחלולת. סגנון ים-תיכוני מאפיין את הסוויטה באופן מובהק. ליצירה חמישה פרקים: שיר הודיה, דפקה, ריקוד, גופיה, פורלסקה. נשמע את הקאמרטה הישראלית ירושלים בהקלטה מקונצרט שהיה בינואר 2006. מנצח אבנר פירון.

9: 40 דק.

רצועה 6

52293 CD

הקאמרטה הישראלית ירושלים פתחה את תכניתנו ב"סוויטה זעירה" לתזמורת מאת אלפסנדר אריה פוסקוביץ'. ניצח אבנר פירון.

את "סוויטה שמית" חיבר פוסקוביץ' בין השנים 1945 ו-1960 בגירסאות אחדות שעברו שינויים רבים עד לגיבושה הסופי. התהליך המתמשך מאם את רצונו של המלחין להשתלב בהווי הצליל המקומי, תוך חיפוש ועיצוב גיב מוסיקאלי חדש.

מעבר להיותו מבקר מחמיר של יצירותיו, משקפת דרך העבודה את אופיה המיוחד של המוסיקה, שהיא מעין אילמור על מקאם נוסח המזרח יותר מאשר כתיבת יצירה מוגמרת בסגנון מערבי.

"סוויטה שְׁמִית" היתה חלק מן הפולמוס הנוקב לגבי אופיה של היצירה המוסיקאלית הארצישראלית. פוסקוביץ' העז לבצע ביצירה זו מהלכים חריגים ביותר לאותה עת, בהתקרבות ליסודות המוסיקאליים המקומיים. אין בסוויטה ציטוטים של חומר פולקלורי, אלא נסיון להטמעה פנימית של דרך ההלחנה המזרחית. לפנינו גרסה לפסנתר מ-1946. פרקי היצירה: "מבוא" - מעין טוקאטה; אנדנטינו רפאטו טנרמנטה; "עממיה"; "נופיה" - פאסטורלה; טוקאטה מזרחית שנייה; "הודיה".

נשמע את הפסנתרנית ליאורה זיו-לי בהקלטה משנת 2000 שנעשתה בירושלים בעבור התקליטור "פסנתרין" - האנתולוגיה של ספרות הפסנתר הישראלית שהוצאת איגוד הקומפוזיטורים בישראל.

CD פרטי (73) רצועות 27-32 16:16 דק.

"סוויטה שְׁמִית" מאת אלפסנדר אריה פוסקוביץ' נגנה הפסנתרנית ליאורה זיו-לי.

עוד עמנו פתכנית "שיר המעלות" לתזמורת סימפוניית היצירה, משנת 1960, מסמנת תקופה חדשה ביצירתו של פוסקוביץ', שבה הלך והעמיק במקורות המסורתיים, מתוך מימד רוחני הכולל רעיונות פנימיים משולבים באלמנטים מיסטיים-סימליים. התשתית הרוחנית ליצירה זו הוא התנ"ך ונפתחו שבה התעמק המלחין בהתמדה ובהתפעלות.

סימליות-מספרים של הקבלה, ונימה מיסטית מעניקים למוסיקה מימד של עומק. המוסיקה איננה מתבססת על מסורות אירופיות והסגנון הים-תיכוני זר לה. במזמור עשיר לתזמורת מורחבת, פניגודים דינאמיים דקים, פשירויות פלית ובמקצבים שנגזרו ממלים עבריות, מבטא המלחין את הפמיה לציון הרוחנית, העליונה, בחירתו של האל, שאליה נושאים עולי הרגל עיניים מכל מקום. ברוח זו מבטאת היצירה שאיפה מתמדת אל-על, אל האינסופי. מקורה והשראתה של היצירה בספרות תהילים, בפרקים המסומנים "שיר המעלות", ובמיוחד פרק קכ"ב. להרגשתו של המלחין מבטאים מזמורים אלה "את הגעגועים לעלות לציון, לבא אל בית ה' ובפירוש רחב יותר לעלות לאלוהות, עליה שאין לה קץ ושיעור. הגעגועים נשארים נצחיים וכך גם העליה".

פיצירה פרק אחד ובו שלוש חטיבות. המקצב מבוסס על ערפן המספרי בגימטריה של אותיות שם בנו של המלחין - דוד, והעתקתו למשכי זמן פתכנית ריתמית חוזרת.

צמזום המקצב וחיבור סך כל המספרים מביא למספר 7 שיש בו סימליזם ומשמעות מיסטיית פיהדות, החטיבה הראשונה - אלגרו מודראטו - נפתחת בנושא המשלב את התבנית הריתמית ואת "נושא הפמיהה" שראשיתו במירווח המסמל לדברי המלחין "את גאיתם העולה של הרגשות". את החטיבה השניה - אלגרו קון גריו - מאפיינים התרוממות רוח ושמחה על פי הפסוק "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך" החטיבה השלישית - פיג'ו מוסו - פעלת אופי אקסטיטי, צוברת מתח המגיע לשיא מלא עוצמה שהוא מעין טוקאטה בסגנון מזרחי לכלי נקישוה. סיום היצירה פפיאניסמו רגוע, וצלילים הולכים ונמוגים. היצירה זכתה בפרס הראשון בתחרות מטעם התזמורת הפילהרמונית הישראלית ובוצעה על ידה לראשונה בשנת 1961 בניצוחו של גארי פרתיני. הנה איפוא "שיר המעלות" מאת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ'. על התזמורת הפילהרמונית הישראלית מנצח גארי פרתיני.

51222 CD

רצועה 1

26: 15 דק.

"שיר המעלות" מאת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ' נגנה התזמורת הפילהרמונית הישראלית תחת שרביטו של גארי פרתיני.

כמו רבים מן המלחינים שעלו לארץ בשנות השלושים לא שלט בוסקוביץ' בעברית בעת עלייתו. בתהליך לימוד מעמיק חדר לנבכי השפה, למקצביה ולהטעמות המיוחדות לה. השימוש במוסיקאליזם של השפה תאם את שאיפתו למצוא מרכיבים חדשים לשפה מוסיקאלית ארצישראלית מקורית. תפישו זו יישם פקאנטטה "בת ישראל" יצירתו הווקאלית הגדולה משנת 1960. היצירה זכתה בפרס בתחרות שנערכה לציון מאה שנים להולדתה של הנרייטה סולד מייסדת אירגון "הדסה" ורפת פעלים ב"עליית הנוער". המלחין בחר בשיריו של חיים נחמן ביאליק פמבטא האידיאל של האשה היהודיה. השיר, מן האישיים ביותר של המשורר, הוא שיר הלל לאשה, ובניקור לאם, היהודיה. תמונת הדלקת נרות השבת, המסמלת ביותר דמות זו - היא שיאו וסיומו של השיר. המוסיקה כתובה בצורת נושא וואריאציות המהוות פרשנות למלל. המקהלה שרה פסוקים משיר השירים ומתפילת השבת בסגנון מודאלי-מסורתי. היא משתלבת בזמרת הסולן השר את מילותיו הליריות של ביאליק בשירת צלילים המזכירה את אחד מטעמי המקרא. לבד מניווג הסגנונות המנוגדים - הארכאי והמודרני - משתלבות זו בזו גם ההגייה האשכנזית של המלים וההגייה הספרדית של פסוקי התנ"ך.

ההגייה הספרדית של פסוקי התנ"ך. נשמע את זמר רונלד עם מקהלת "רינת" והתזמורת הפילהרמונית בהקלטה מנצח גארי פרתיני. 1961

51222 CD

רצועה 6

39: 13 דק.

זו היתה הקאנטטה "בת ישראל" מאת אלפסנדר אוריה בוסקוביץ' למלים של חיים נחמן ביאליק. שמענו את זמר הטנור רונלד אלג עם מקהלת "רינת" והתזמורת פפאלוביץ' ניצח גארי ברתניני.

עתה לפנינו "עדיים", לחליל ולתזמורת. זו היצירה האחרונה של בוסקוביץ' לפני פטירתו בנובמבר 1964. ביצוע הבכורה היה בשנת 1965 בפסטיבל ישראל תשכ"ה.

עקרונות המיזוג בין מזרח ומערב באים לבטוי גם ביצירה זו, אף שבאופיה היא שונה מאד מסגנונו המקובל של המלחין. בבסיס היצירה נמצא הפירוש הפלי ל"שירת הים" מספר שמוות, על פי טעמי המקרא השגורים אצל יהודי תימן. התזמורת הסימפונית המקובלת נחלקת לארבע קבוצות על פי הדגם המזרחי. טכניקת הכתיבה חופשית במידה רבה, פשמימד הזמן נתון לשינויים בדיאלוג שבין הסולן והמנצח. גם התזמור – בכלי הנקישוה – גמיש לפי בחירת הנגנים. נשמע את "עדיים" בהקלטה מקונצרט שהיה בתיאטרון ירושלים בספטמבר 1999 במסגרת יום המוסיקה הישראלית. עם הסולן, החלילן רמי טל, מנגנת התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, בניצוחו של ניצן לייבוביץ'.

36: 15 דק'.

רצועה 5

CD 51222

"עדיים" לחליל ולתזמורת, יצירתו האחרונה של אלפסנדר אוריה בוסקוביץ' השמיעו החלילן רמי טל והתזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור. ניצח ניצן לייבוביץ'.

נחתום את תכניתו בקונצ'רטו לכינור ולתזמורת בשיחזור ועריכה של המלחין מיכאל וולפה. היצירה, משנת 1942, זכתה בפרס היפרמן ועם זאת היא מן הפחות ידועות בפרטואר של מלחיני הדור הראשון במוסיקה הישראלית. היא נמנית על שורת יצירות מפתח רחבות היקף ומרשימות שחפפה בשנות השלשים והארבעים במאה שעברה. על אף שבחי הבקורת והיחס ליצירה כאל אבן דרך בהתפתחות המוסיקה בארץ שהשפיעה על דור שלם, לא זכה הקונצ'רטו לביצוע מלא של הגירסה המקורית עד לאחרונה. היצירה נכתבה בפרץ של השראה בזמן קצר ביותר, אולם מיד לאחר שזכתה בפרס החל תהליך של עריכה, תיקונים והרחבה לסירוגין, שנמשך למעלה משבע שנים, שתוצאתו ריבוי גירסאות, וסופו בהחלטת המלחין לדחות את העריכה הסופית למועד מאוחר יותר. לאחר שהתבקש לקצר את הקונצ'רטו והאזין לביצוע הבכורה החליט בוסקוביץ' לגנוז את היצירה וסירב לאפשר ביצועים נוספים שלה. פתניתו היה להמשיך ולעבוד עליה, אולם השינויים שחלו בהמשך בגישתו האסתטית מנעו ממנו לחזור אליה. בעת מותו של בוסקוביץ' טרם הושלמה גירסה סופית ומסופמת של הקונצ'רטו.

בשנים 2002–2005 עסק המלחין מיכאל וולפה בעריכתו של הקונצ'רטו על פי הגירסאות השונות של היצירה המצויות בבית-הספרים הלאומי ובארכיון התזמורת הפילהרמונית. המהדורה שערך הוצאה לאור על ידי המכון למוסיקה ישראלית והיצירה זכתה לביצוע הבכורה בדצמבר 2005.

הקונצ'רטו מתייחד באיכות האמירה שלו, בנעוצות השימוש בחמרים מזרחיים לצד טכניקה מערבית, בהבנה יוצאת דופן של האפשרויות הטכניות של הכינור הן המערביות והן המזרחיות ובמטען רגשי חזק. זוהי יצירה המשלבת את רוח התנ"ך עם ארץ ישראל, ומתייחסת באופן ייחודי לטרגדיה של תקופת חיבורה - מלחמת העולם השנייה ומוראות השואה שכבר נודעו בארץ. וכדברי המלחין "הקונצ'רטו לכינור נכתב ברוח זו. להביע באמצעים מוסיקאליים את חווית הארץ שלנו, את הנשמה שלנו, את התנ"ך. שני נרות יבערו כל עוד נותר יהודי אחד עלי אדמות. אם המאזין לצליליו של הקונצ'רטו יוכל להזדהות עם הרעיונות הללו, הרי שהמלחין בא על שכו". לקונצ'רטו שלושה פרקים: הפרק הראשון מבוסס על שני נושאים התואמים הן את הרעיון הקלאסי של נושאים מנוגדים, והן את רצונו של המלחין לבטא את שפת המקום: החומרים המהירים והריתמיים מבוססים על מחולות כמו ההורה, והקטעים השירתיים דומים למואל הערבי. תזמור עשיר וצבעוני לצד רגעים פוליפוניים או הטרופוניים המושפעים ממירקמים מזרחיים מעצבים את שפתו הסימפונית הייחודית של בוסקוביץ'.

קאדנצה של הכינור הסולן מובילה אל הפרק השני - אנדנטה קומודו - רומנסה רומנטית, מודאלית, שבמרכזה מלודיה יפה ומרגשת, טרגית ומתגעגעת. הפרק השלישי מהיר ווירטואוזי ובמרכזו "מנגינה פדואית" בהגדרת המלחין. יש בו ציטוטים של רעיונות מן הפרק הראשון, ובשונה מן המסורת של

הַקֹּנְצֵרְטוֹ הָרֹמָנְטִי מִסְתִּימִים הַפֶּרֶק בְּצִיטָט רַחֵב שֶׁל מַגְנִינוֹת מִן הַפֶּרֶק הַשֵּׁנִי. סִיּוֹם מִהוֹרֵהר וְעֶצוֹב זֶה קֶשׁוֹר פּוֹדָאִי לְאוֹוִירָה הַטְּרָאגִית שֶׁשֶּׁרָרָה בְּשָׁנוֹת חִיבוֹר הִיצִירָה.

נִשְׁמַע אֶת הַקֹּנְצֵרְטוֹ בְּנִגִּינַת הַכֶּנֶרֶת וְרָה וִיידֶמֶן וְהַתּוֹמּוֹרֶת הַסִּימְפּוֹנִית יְרוּשָׁלַיִם רִשׁוֹת הַשִּׁידוֹר בְּנִיצוּחוֹ שֶׁל

מְנַדִּי רוֹדֵן. הַהֶקְלָטָה מִקֹּנְצֵרְט שֶׁהִיא בְּאוֹלַם הַנְּרִי קְרָאוֹן בִּירוּשָׁלַיִם בְּחֶג הַמוֹסִיקָה הַיִּשְׂרָאֵלִית, סֶפְטֵמְבֶּר 2006.

CD פרטי (219)

רצועה 2

30: 47 דק'. (8 מ' 11/1)

חֲתַמְנוּ אֶת תַּכְנִיתוֹ בַּקֹּנְצֵרְטוֹ לְכִינוֹר וְלַתּוֹמּוֹרֶת מֵאֵת אֶלְבֶּסְנֶדֶר אֹוִרִיָּה בּוֹסְקוֹבִיץ', בְּשִׁיחֻזָּרוֹ וְעִרְכָּתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל וּלֶפֶה עִם הַסּוּלִנִּית - הַכֶּנֶרֶת וְרָה וִיידֶמֶן - נִגְנָה הַתּוֹמּוֹרֶת הַסִּימְפּוֹנִית יְרוּשָׁלַיִם רִשׁוֹת הַשִּׁידוֹר בְּנִיצוּחוֹ שֶׁל מְנַדִּי רוֹדֵן.

הַסִּידְרָה "אֹפּוֹס 50" - מוֹסִיקָה מִן הַמַּסָּד, מִיחֻדָּת לִיצִירוֹתֵיהֶם שֶׁל מִלְחִינֵי הַדּוֹר הָרִאשׁוֹן בַּמוֹסִיקָה הַיִּשְׂרָאֵלִית וּמִשׁוֹדֶרֶת כָּאֵן בַּקּוֹל הַמוֹסִיקָה אַחַת לַחֻדֶּשׁ. הַיּוֹם יִחַדְּנוּ אֶת תַּכְנִיתוֹ לִיצִירוֹת מֵאֵת אֶלְבֶּסְנֶדֶר אֹוִרִיָּה בּוֹסְקוֹבִיץ' לְצִיּוֹן מֵלֶאֱת מֵאָה שָׁנִים לְהוֹלֶדְתוֹ.

לְכַלְכֶּם שָׁבוּעַ טוֹב וְהַמִּשְׁךְ הָאֲזָנָה עֲרִיבָה מִן הָעוֹרֶכֶת מִיכָל כֶּהֵן, טַכְנָאִי/ת הַשִּׁידוֹר....., וְהַמְגִישָׁה.....

מִלְאִים בְּמִלָּה בְּכֶלֶךְ

עוֹד מִיצִירוֹתָיו שֶׁל בּוֹסְקוֹבִיץ' נִשְׁמַע אֶת "בְּתוֹפִים וּבְמַחֲלוֹת", מִשְׁנַת 1946, תִּשְׁעָה פְּרָקִים לְשִׁנֵּי קוֹלוֹת וּלְכָלִי-נְקִישָׁה, פְּעִיבוּדָה שֶׁל הַכֶּנֶרֶת אֵלִיס פֶּנִּיבֶשׁ לְשִׁנֵּי כִינוֹרוֹת וּלְכָלִי-נְקִישָׁה. נִשְׁמַע אֶת אֵלִיס פֶּנִּיבֶשׁ וּמִרְיָם פֶּרִיד בְּכִינוֹרוֹת וְדוֹד שְׁלוֹן בְּכָלִי-נְקִישָׁה.

5: 15 דק'.

רצועה 2

CD 41839

אֶת יִצְרָתוֹ שֶׁל בּוֹסְקוֹבִיץ' "בְּתוֹפִים וּבְמַחֲלוֹת" פְּעִיבוֹד לְשִׁנֵּי כִינוֹרוֹת וּלְכָלִי-נְקִישָׁה הַשְּׁמִיעוֹ הַמַּעֲבָדָת אֵלִיס פֶּנִּיבֶשׁ וּמִרְיָם פֶּרִיד בְּכִינוֹרוֹת, וְדוֹד שְׁלוֹן בְּכָלִי-נְקִישָׁה.

Miriam Boskovich

From: Diane Thome <dthome@u.washington.edu>
Sent: 08:12 2017 יום חמישי 14 ספטמבר
To: Miriam Boskovich
Cc: Joel Thome
Subject: thrilled to received your lovely gift!

My dear Miri,

It is a deep pleasure to read this beautiful monograph about Uri and his life as a composer. It is also an opportunity to become more fully informed about his many works and accolades and the unique artistic vision which informed his life. This vision was a great inspiration to me as a young student. Uri was an unforgettable mentor and human being. I feel deeply blessed to have known him.

Joel and I treasure the connection and closeness we shared with you, Uri, David and Sarit in that special time of our lives. The memories remain fresh and precious.

Much love always,

Diane

Boskovich helped create Israel's classical music

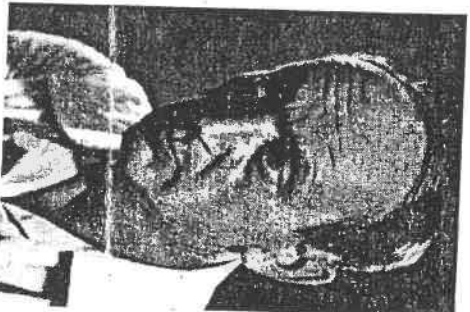
By Yehuda Yannay

Special to The Chronicle

The founding of the State of Israel in 1948 is in the mind of many the greatest collective achievement of the Jewish people in this millennium. To fully understand this extraordinary accomplishment, we need to reflect on it from both the physical and spiritual points of view.

From an idealistic perspective, the enlightened among the Zionists never considered the Promised Land a mere haven of last resort for Jews, but a unique historical experiment in creation of a new country with a distinct language, literature, art and culture.

While the reconstitution of Hebrew as a modern language was the primary concern of the political and intellectual leaders in Israel before and after 1948, artists and composers also were enthusi-

Alexander U. Boskovich

astic partners in the creation of the new culture. As was the case in the United States, the majority of musicians and composers of art music emigrated to Palestine from Europe during the resurgence of anti-Semitism in the years before World War II.

Among this group was a young composer from Transylvania (the ethnic Hungarian region of Romania) named

of Middle Eastern music with techniques derived from contemporary European music. He and two or three other colleagues developed what was called later the "Mediterranean Style."

I was introduced to Alexander U. Boskovich in the late 1950s (1907-1964). He had completed after hearing a performance of his musical education at of his "Semitic Suite," now a renowned Paris Conservatory landmark piece in the history of Israeli music. This rather vatory and arrived in Tel Aviv of Israeli music. This rather in 1938 to hear the premiere of informal audition on a hot his first major composition day in Tel Aviv was the single with the Palestine Philharmonic Orchestra.

Sensing the impending becoming my own lifetime purcalamity in Europe, suit.

Boskovich decided to stay. It would take pages to leaving behind a prosperous detail the full extent of family home and a budding Boskovich's contributions to career. He set out immediately the development of Israeli art ly to master Hebrew while music. From the time that I pursuing a meager living as a met him and until his prena-musician and teacher in Tel ture death at age 57, Aviv.

While most of his fellow in Israeli music with a num-émigrés attempted to perpet-ber of large-scale works of uate the lives and cultures international importance.

they had to abandon in His last completed piece Europe, Boskovich refused to "Adayim" (Ornaments), a con-look back. Immediately after certo for flute and orchestra, is his arrival, he began to formu- a masterly synthesis of Mid-late an artistic goal to com- die Eastern melodies and pose music based on a fusion Western modern music, sug-

descent of Yemerie embro- dery. With the passing of the years, his musical legacy is gaining in significance. There are other, widely admired "Jewish Greats in Music" in the hall of fame of my mind. However, my clear choice was Boskovich, who greatly influenced the future of music in the emerging Jewish nation and, coincidentally, helped me to start my own quest in music. Therefore, he

is my "Millennial Hero in Music." Yehuda Yannay is a composer and professor of music composition and theory at the University of Wisconsin-Milwaukee. His "Exit Music At Century's End" was premiered by the Cleveland Chamber Orchestra and is scheduled for a European premiere in Berlin in October 2000. A second CD of his works will be out on the "innova" label this winter.